

наскалъ самъ братъ си, човѣка.
Измиль се,

на черква отишелъ
подире
и после. . . му станало леко“.

Смутено потръпнахъ. И стана ми тежко.
Но азъ

понакуцвамъ
въ теория
и рекохъ полека,

безъ злоба,
човѣшки,
да пробвамъ съсъ тази история. —

Тя, случката, станала въ
село Могила.

Бащата билъ скжталъ
пари.

Синътъ ги подушилъ,
вземалъ ги на сила
и после баща си затриль.

Но въ мѣсець, или пъкъ
въвъ седмица само
властѣта го открила и. . . сждъ.

Ала въвъ сждътъ не
потупватъ по рамото,
а го осжждатъ на смъртъ.

Отвели тогава злодея
злосторенъ,
затворили този субектъ.
Но въвъ затвора попадналь на хора